

A Sátán legyőzője

Időpont: Böjt 1. vasárnapja; 1955. február 27.

Alapige: Zakariás 3:1-7.

Azután megmutatá nékem Jósuát, a főpapot, a ki az Úr angyala előtt áll, és a Sátánt, a ki jobb keze felől áll, hogy vádolja őt. És mondá az Úr a Sátánnak: Dorgáljon meg téged az Úr, te Sátán; dorgáljon meg az Úr, a ki magáévá fogadja Jeruzsálemet. Avagy nem tűzből kikapott üszög-é ez? Jósua pedig szennyes ruhába vala öltöztetve, és áll vala az angyal előtt. És szóla és monda az előtte állóknak, mondván: Vegyétek le róla a szennyes ruhákat! És monda néki: Lásd! Levettem rólad a te álnokságodat, és ünnepi ruhákba öltöztetlek téged! Azután mondám: Tegyenek fejére tiszta süveget! Feltevék azért fejére a tiszta süveget, és ruhákba öltözteték őt, az Úrnak angyala pedig ott áll vala. És bizonyoságot tőn az Úrnak angyala Jósuának, mondván: Ezt mondja a Seregeknek Ura: Ha az én útaimban jársz, és ha parancsolataimat magtartod: te is ítélője leszel az én házamnak, sőt őrizni fogod az én pitvaraimat, és ki- s bejárást engedek néked ez itt állók között.

Minden emberi életnek van egy látható és egy láthatatlan oldala. Van egy e világ felé fordult, kirakatba helyezett, nyilvános életünk, s van magánéletünk, melyet lakásunk falai elzárnak a kíváncsi tekintetek elől, sőt sokszor még a velünk egy fedél alatt lakók elől is elzár a szívünk jól lelakatolt ajtaja. Ennél a közismert igazságnál azonban többet mond a mai ige, mikor rámutat arra, hogy van az emberi életnek olyan láthatatlan oldala is, melyet nem csak e világ nem ismer, hanem még önmagunk előtt is titok, mert nem a földön játszódik le, hanem a mennyben. Az ige szerint minden emberi élet két szinten játszódik le: a földön és a mennyben. Amaz látható, emez láthatatlan, de mindkettő egyformán valóság. Zakariás megkapja Istentől azt a kegyelmet, hogy megláthat valamit ebből a láthatatlanból. Éjszakai látomásban látja, de mégsem álom. Valóságosan látja Jósua főpap életének mennyei oldalát. Nagy szolgálatot tesz ez az ige azzal, hogy felhívja figyelmünket életünknek erre a láthatatlan mennyei oldalára, s tudatosítja bennünk, hogy egyszerre folyik az életünk ezen a földön és a mennyben. Egy bírói tárgyalás, mely engem helyez mérlegre. E földön folyik az életem, s vele egy időben a mennyben folyik életem kiértékelése, s a kettő nem független egymástól. Földi életem alakítja a mennyei ítéletet, s a mennyei ítélet alakítja földi sorsomat.

Vegyük szemügyre ezt a mennyei bírósági jelenetet!

1. Nézzük először a vádlót!

A vádló a Sátán. Ott áll a mennyben Isten előtt Josua jobb keze felől, hogy vádolja őt.

Hogyan jut a Sátán a mennybe? – kérdezhetik sokan botránkozva. Nem beszélek arról, hogy nem ez az egyetlen hely a bibliában, mely arról szól, hogy a Sátán ott van a mennyben, de rámutatok arra, hogy ezen csak azok botránkozhatnak meg, akiknek a mennyről földrajzi elképzelésük van. Az Istennek és az Ő angyalainak fenntartott helyen nincs keresni valója a Sátánnak. Ezért mondja a Jelenések könyve, hogy a világ végén a mi atyáinkfiainak vádolója levettetik, aki vádolja vala őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt. /12:10./ Akinek számára azonban Isten országa nem határvövekkel elhatárolt terület, az előtt világos, hogy a Sátán mindig Isten közelében van, míg e világ világ léssen. Ott dolgozik, ahol Isten is dolgozik. Ott beszél, ahol Isten is beszél. Ezért van az is, hogy minél közelebb van egy ember Istenhez, annál közelebb van hozzá a Sátán is.

Mit csinál a Sátán Isten közelében? Nem csak megzavarni akarja Isten munkáját, összekuszálni azt, mit Isten helyreállított, nem csak az embert akarja eltántorítani Istentől, hanem Istent is el akarja tántorítani az embertől. Ezért lett az ember vádlója.

De hát hogyan lehet a Sátán az ember vádlója? A vádló az erkölcs védője és a jogrend képviselője, a Sátán pedig az erkölcstelenség agitátora s az örök lázadó. Semmi joga sincs tehát ahhoz, hogy vádlóként lépjen fel ellenünk. Joga nincs, de van képe hozzá, hogy megcsinálja. Aljas dolog, mikor a felbújtó feljelentő lesz s a cinkostársam vádolni kezd, de ez nem enyhít az én bűnösségemen. Sőt épp ebben van a veszedelmem. A cinkostársam lett rosszindulatú ügyészem. Teljesen ki vagyok neki szolgáltatva. Ismeri minden bűnös gondolatomat, hiszen ő sugallta azokat belém, rám olvassa szívem minden gonosz indulatát, hiszen ő korbácsolta fel azokat bennem. Leleplezi minden titkomat, kitergeti minden szennyeseimet, jól tudja, hiszen ő vitt bele minden piszkos dologba.

Ilyen aljas a Sátán. Úgy hallgass rá, hogy mindenért feljelent, s mindent kitalál Bírád előtt!

2. Nézzük a vádlottat!

Nem akármilyen bűnös emberke. Jósua. Pap. Méghozzá főpap. Három nemzedéken át volt családja kezében a legfőbb egyházi méltóság. Népével együtt szenved a babiloni fogságban, s a fogságból hazatérő zsidók első csapatának Sorubábelrel együtt ő a vezetője. Méltósága és hatalma sem menti meg őt a Sátán vádolása elől. Ez kikerülhetetlenül kísér minden emberi életet. A főpapét is, a nemzet vezérének életét is.

Mi a vád Jósua ellen? Nincs megnevezve. Nem is szükséges. Elég egy mozdulat a Sátán részéről, mellyel rámutat Jósua főpap szennyes ruhájára. Nincs szükség ékesszóló vádbeszédre ott, ahol a szennyes ruha ténye minden bizonyítéknál jobban vádol.

Mi szennyezhetette be Jósua főpap köntösét? Lehettek egyéni bűnök, lehettek kultuszi tisztátalanságok, melyek Mózes törvénye szerint hosszabb-rövidebb időre kizárták a papot a templomi szolgálatból. Lehettek családi bűnök. Vannak a bibliában feljegyzések, melyekből arra lehet következtetni, hogy gyermekei pogány életet éltek. Lehettek az egyház bűnei, hiszen a pap, de a hívők sem menthetők fel az alól a felelősség alól, hogy az egyház olyan, mint amilyen. Lehettek a nép bűnei, hiszen népem bűne az én bűnöm is. Minden esetre Jósuának nem kellett magyarázni. Az a némaság, mellyel egy szót sem szól védelmére, mutatja, hogy a vádlónak ő is kénytelen igazat adni.

A büntudaton, a beismerésen kívül bűnbánat is van a vádlott Jósuában. A 4. vers szerint az angyal monda és szóla. Az eredeti szöveg szerint az angyal felele és szóla: Vegyétek le róla a szennyes ruhákat! Mire felel az angyal? Bizonyial Jósua néma kérésére, könyörgő tekintetere. Jósua tehát kéri a tiszta ruhát. Halkan és alázattal.

Hogyan viselkedsz te, amikor vádolnak? Védekezel körömszakadtáig? Ellenvádat emelsz? Tagadsz, vagy mentegetődzöl? Tudsz-e ilyen némán igazat adni a vádlónak, mint Jósua?

3. Nézzük most már a védőt!

Van ebben a mennyei jelenetben egy titokzatos személy: az Úr angyala. Néha úgy szól és cselekszik, mintha egy lenne az Úristennel, néha meg különálló személy. Erről a titokzatos valakiről, aki egy az Istennel és mégis külön személy, azt mondja a próféta könyve 1. fejezetének 12. versében: "Az Úr angyala pedig felele és monda: Seregeknek Ura! Meddig nem könyörölsz még Jeruzsálemen?" Ez a titokzatos valaki tehát közbenjáró, aki védelmébe veszi a bűnöst és irgalomért esedezik számára. Ki lehetne más ez, mint a homályosan látott Messiás, a mi Krisztusunk! Érdekes, hogy mikor a 4. versben így szól a bűnös főpaphoz: Levettem rólad a te álnokságodat..., az eredeti szövegben olyan kifejezés van, mely így is fordítható: átvettem a te álnokságodat. Mintha csak Isten Báránya szólna, aki magára vette s elvette a világ bűneit.

Ez a Jézus Krisztus ma is az egyetlen védőnk és közbenjárónk. Ő az, aki most is ott van, hol sorsok dőlnek el s minden ha él, hogy esedezzék értük. /Zsid. 7:25./ Benne veted-e a reménységedet? Hiszel-e benne? Bizonyoságot teszel-e Róla? Ne felejtsd el, hogy aki

megtagadja Őt az emberek előtt, azt Ő is megtagadja a mennyei Atya előtt! Mi lesz veled, ha egyetlen védőd is cserbenhagy, mert te cserbenhagytad Őt!

4. Nézzük ezek után a Bírót!

A Sátán, mint vádló is erős. Ereje az igazság. Vádja igaz. De Krisztus, a védő, erősebb. Ereje az irgalom. Itt is dicsekedik az irgalmasság az ítélet ellen. /Jakab 2:13./ Krisztus legyőzi a Sátánt. Jósua kegyelmet kap. Az Úr keményen visszautasítja a vádat, megdorgálja a Sátánt, s Jósuának és népének megbocsát. Nem azért bocsát meg, mintha érdemes volna Jósua és a nép a bűnbocsánatra. A vádat azzal utasítja vissza, hogy az Úr kiválasztotta, s magáévá fogadta Jeruzsálemet, s ez a tény kizárja azt, hogy valaha is, bármiféle vádra is elejtse, mert megbánhatatlan az Ő elhívása /Róm. 11:29./, s a kegyelem erősebb, mint a bűn.

Ez a kegyelem jelentkezik abban a szánalomban is, mellyel az Úr Jósuára és népére néz, mikor ezt mondja róluk: "Avagy nem tűzből kikapott üszög-é ez?" /2. v./ Úgy néz rá, mint nagy tűzvészből kimentett gerendára. Megkapta már a tűz, imitt-amott csonka is már, kormos, füstszagú, de meg lehet még faragni, s használni lehet majd az új otthon megépítésénél.

Nyomorúságok tüzeiben égtél, kísértések pörkölte meg, bűnszagú vagy, de Krisztusért, csakis Krisztusért még felőled is reménysége van Istennek.

5. Aki kegyelmet kapott, annak új emberré kell lennie.

Jósua új ruhát kap. Az új süveg feltevéseivel újra főpappá koronáztatik, de most már nem csak a templom feletti főhatalmat fogja gyakorolni, hanem az angyalokkal együtt szabad bejárása lesz a kegyelem trónusához. /7. v./ Közbenjárója lesz a bűnösöknek. Aki megmenekült, azt szeretné, hogy mindenki meneküljön meg. Aki kegyelmet nyert, azután vágyik, hogy a többi bűnös is részesüljön ugyanabban a kegyelemben. Jósua Isten képviselője lesz a nép előtt és a nép képviselője Isten előtt. A Sátán elvesztette a pert, s a perből új ember született meg.

Ebben a pillanatban is folyik a nagy per a mennyben. Az én perem. Ki lesz a győztes? Tudom, hogy számomra is el van készítve a megkegyelmezettek új ruhája, a fehér menyegzői köntös, bárcsak ne várna rám hiába! Bárcsak kiragadna engem is az ítélet tüzeiből, mint kimentett üszögöt, a Krisztus kegyelme! Ámen.